

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 3. septembra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 1 ods. 1 – Pôsobnosť – Občianske a obchodné veci – Súdna právomoc – Výlučné právomoci – Článok 24 bod 5 – Spory týkajúce sa výkonu rozsudkov – Návrh medzinárodnej organizácie založený na exekučnej imunitě, ktorým sa domáha zrušenia zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ako aj uloženia zákazu opätovného zaistenia pohľadávky“

Vo veci C-186/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) z 22. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 26. februára 2019, ktorý súvisí s konaním:

Supreme Site Services GmbH,

Supreme Fuels GmbH & Co KG,

Supreme Fuels Trading Fze

proti

Supreme Headquarters Allied Powers Europe,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa) a N. Jääskinen,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. decembra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Supreme Fuels Trading Fze, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Site Services GmbH, v zastúpení: J. van de Velden, G. van der Bend a B. Korthals Altes-van Dijk, advocaten,
- Supreme Headquarters Allied Powers Europe, v zastúpení: G. den Dekker, advocaat, a D. Waelbroeck, D. Slater, I. Antypas, avocats,

* Jazyk konania: holandčina.

- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree a J. Hoogveld, splnomocnení zástupcovia,
- belgická vláda, v zastúpení: C. Pochet a C. Van Lul a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: V. Karra, S. Papaioannou a S. Charitaki, splnomocnené zástupkyne,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Grumetto, avvocato dello Stato,
- rakúska vláda, v zastúpení: J. Schmoll a F. Koppensteiner, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters a M. Hellner, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. apríla 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 1 a článku 24 bodu 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania medzi spoločnosťami Supreme Site Services GmbH so sídlom vo Švajčiarsku, Supreme Fuels GmbH & Co KG so sídlom v Nemecku a Supreme Fuels Trading Fze so sídlom v Spojených arabských emirátoch (ďalej spoločne len „spoločnosti Supreme“) na jednej strane a Supreme Headquarters Allied Powers Europe (ďalej len „organizácia SHAPE“) so sídlom v Belgicku na druhej strane vo veci zrušenia zaistenia pohľadávky u tretej osoby.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Článok 1 písm. a) Protokolu o štatúte medzinárodného vojenského veliteľstva vytvoreného na základe Severoatlantickej zmluvy, ktorý bol podpísaný v Paríži 28. augusta 1952 (ďalej len „Parížsky protokol“), stanovuje:

„Zmluva“ znamená zmluvu podpísanú v Londýne 19. júna 1951 štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy týkajúcej sa štatútu ich ozbrojených síl.“

- 4 Článok 11 Parížskeho protokolu stanovuje:

„1. S ohľadom na ustanovenia článku 8 zmluvy najvyššie veliteľstvo sa môže zúčastniť na súdnom konaní ako navrhovateľ alebo odporca. Avšak prijímajúci štát a najvyššie veliteľstvo alebo ktorékoľvek spojenecké veliteľstvo ním splnomocnené sa môžu dohodnúť, že prijímajúci štát bude konať v mene najvyššieho veliteľstva v akomkoľvek konaní pred súdmi prijímajúceho štátu, v ktorom je toto veliteľstvo stranou súdneho sporu.

2. Proti spojeneckému veliteľstvu sa nesmie prijať žiadne opatrenie na exekúciu alebo opatrenie smerujúce k zhabaniu alebo zaisteniu majetku, alebo finančných prostriedkov s výnimkou dôvodov uvedených v článku 7 ods. 6 písm. a) a v článku 13 zmluvy.“

Právo Únie

5 Odôvodnenia 10, 34 a 36 nariadenia č. 1215/2012 stanovujú:

„(10) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal vzťahovať na všetky hlavné občianske a obchodné veci okrem určitých presne vymedzených vecí, ...

...

(34) Treba zaručiť kontinuitu medzi Bruselským dohovorom [z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32)], nariadením [Rady] (ES) č. 44/2001 [z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42)] a týmto nariadením a musia sa určiť prechodné ustanovenia na tento účel. Rovnaká potreba kontinuity sa týka aj výkladu Bruselského dohovoru z roku 1968 a nariadení, ktoré ho nahradili, Súdny dvorom Európskej únie.

...

(36) Bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov podľa zmlúv, týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie dvojstranných dohovorov a dohôd medzi tretím štátom a členským štátom, ktoré sa uzatvorili pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001 a ktoré sa týkajú vecí upravených v tomto nariadení.“

6 Článok 1 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej [verejnej – *neoficiálny preklad*] moci (*acta iure imperii*).“

7 Článok 4 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

8 Článok 24 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:

„Výlučnú právomoc majú tieto sudy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov:

...

5. v konaniach týkajúcich sa výkonu rozsudku súdu členského štátu, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.“

9 Článok 35 tohto nariadenia stanovuje:

„Na sudy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej sudy iného členského štátu.“

10 Článok 73 ods. 3 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie dvojstranných dohovorov a dohôd medzi tretím štátom a členským štátom, ktoré sa uzavreli pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001 a ktoré sa týkajú vecí upravených v tomto nariadení.“

Holandské právo

11 Článok 700 Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (holandský Občiansky súdny poriadok, ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) stanovuje:

„1. Na výkon zabezpečenia nároku formou zaistenia je potrebné povolenie sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežných opatrení, v ktorého obvode sa nachádza dotknutý majetok alebo viaceré z dotknutých majetkov, a ak sa zaistenie netýka majetku, povolenie súdu, v ktorého obvode má bydlisko dlžník alebo osoba alebo jedna z osôb, z titulu ktorých sa zaistenie uskutočňuje.

2. O povolenie sa žiada návrhom, v ktorom sa uvádza povaha zaistenia, ktoré sa má vykonať, ako aj povaha nároku uplatňovaného navrhovateľom, a v prípade, že týmto nárokom je peňažná pohľadávka, aj výška, alebo ak ešte nebola určená, jej maximálna výška, s výhradou osobitných požiadaviek, ktoré zákon stanovuje pre dotknutý druh zaistenia. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení vydá svoje rozhodnutie po súhrnom posúdení. ...

...“

12 Článok 705 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže predbežným opatrením na návrh ktorejkoľvek z dotknutých osôb zrušiť zaistenie, čím nie je dotknutá právomoc všeobecného súdu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 SHAPE je medzinárodná organizácia, ktorá má na základe Parížskeho protokolu sídlo v Mons (Belgicko). Regionálne veliteľstvo Allied Joint Force Command Brunssum (Veliteľstvo spojeneckých síl Brunssum, ďalej len „JFCB“), ktorému organizácia SHAPE velí, má sídlo v Brunssume (Holandsko).

14 Rezolúciou z 20. decembra 2001 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov schválila vytvorenie Medzinárodných bezpečnostných asistenčných síl (ďalej len „ISAF“) na účely posilnenia bezpečnosti v Afganistane.

15 Organizácia Severoatlantickej zmluvy (ďalej len „NATO“) prevzala od 11. augusta 2003 strategické velenie, riadenie a koordináciu ISAF.

16 Ako vyplýva zo skutočností uvedených v spise predloženom Súdnemu dvoru, spoločnosti Supreme dodali na základe dvoch „všeobecných základných dohôd o objednávkach“ (Basic Ordering Agreements, ďalej len „dohody BOA“), podpísaných 1. februára 2006 a 15. marca 2007, organizácii SHAPE pohonné látky pre potreby misie ISAF v Afganistane. Platnosť dohôd BOA uplynula 30. novembra 2014.

17 S cieľom zaručiť úhradu všetkých nákladov vyplývajúcich z uvedených dohôd podpísali JFCB a spoločnosti Supreme v novembri 2013 dohodu o úschove, v rámci ktorej sú tieto spoločnosti označené tiež ako „dodávateľ“.

18 Táto dohoda stanovuje:

„PREAMBULA:

...

B. Určité úpravy, nezaplatené faktúry alebo následné náklady..., ktoré by mohli byť [spoločnostiam] Supreme dlžné zo strany zmluvných odberateľov NATO, alebo sumy dlžné z dôvodu preplatiek, predstavujú po uplynutí platnosti zmlúv aj naďalej pohľadávky a môžu byť vymáhané od NATO a jeho zmluvných odberateľov.

C. Zmluvné strany uznávajú, že úhrada prípadných nákladov stanovených v zmluvách podlieha po uplynutí doby platnosti [dohôd] BOA obmedzeným mechanizmom fakturácie.

Okrem toho je možné, že po uplynutí platnosti zmlúv nebude mať NATO alebo zmluvní odberatelia NATO potrebné finančné prostriedky na úhradu schválených nákladov. Na účely vyriešenia týchto praktických otázok sa zmluvné strany dohodli, že v zmysle ustanovení dohody o úschove sa zriadi viazaný účet na pokrytie žiadostí o odškodnenie alebo iných urovnaní, a že sa uzavrie dohoda o úschove popísaná nižšie.

ZMLUVNÉ STRANY SA DOHODLI takto:

...

2. Zriadenie viazaného účtu

...

2.2 Uznáva sa, že NATO a zmluvní odberatelia NATO zostávajú vlastníkami uložených finančných prostriedkov, ktoré sa od zaplataenia zo strany NATO alebo zmluvných odberateľov NATO vypočítajú podľa výšky uložených prostriedkov (bod 3.2). Každý prevod vlastníctva k uloženým finančným prostriedkom môže byť vykonaný len na pokrytie schválených žiadostí o odškodnenie alebo iných urovnaní.

...

4. Povinnosti dodávateľa

...

4.4 Dodávateľ postúpi žiadosti priamo pracovnej skupine pre „uvoľnenie finančných prostriedkov“ a nemá žiadny nárok, právo alebo titul k uloženým prostriedkom.

...“

19 Spoločnosti Supreme vrátili NATO po finančných auditoch, ktoré u nich vykonalo JFCB, za rok 2013 približne 122 miliónov amerických dolárov (USD) (približne 112 miliónov eur) z dôvodu preplatiek. Vrátená suma bola poukázaná na viazaný účet zriadený podľa ustanovení dohody o úschove v banke BNP Paribas v Bruseli (Belgicko).

20 Dňa 1. decembra 2015 podali spoločnosti Supreme žalobu proti organizácii SHAPE a JFCB na Rechtbank Limburg (súd v Limburgu, Holandsko) s cieľom uvoľniť požadované sumy z prostriedkov uložených na tomto viazanom účte (ďalej len „konanie vo veci samej“). Spoločnosti Supreme tento

návrh zdôvodnili tvrdením, že organizácii SHAPE dodali pohonné látky na základe dohôd BOA pre potreby misie ISAF v Afganistane a že organizácia SHAPE a JFCB nedodrжали platobné záväzky, ktorými boli viazané.

- 21 SHAPE a JFCB vzniesli námietku nedostatku právomoci Rechtbank Limburg (súd v Limburgu), pričom sa odvolali na jurisdikčnú imunitu. Rozhodnutím z 8. februára 2017 tento súd vyhlásil, že má právomoc rozhodnúť o návrhoch spoločností Supreme. Dňa 4. mája 2017 podala organizácia SHAPE proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Ako bolo spresnené na pojednávaní pred Súdny dvorom, rozsudkom z 10. decembra 2019 Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch, Holandsko) zrušil rozsudok Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) a vyhlásil, že nemá právomoc rozhodovať spor z dôvodu jurisdikčnej imunity, ktorú majú organizácia SHAPE a JFCB. Tento rozsudok bol napadnutý na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko).
- 22 Súbežne s týmto konaním vo veci samej sa na Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) začali ďalšie dve konania.
- 23 Na návrh spoločností Supreme v rámci prvého nesporného konania sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení na Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) rozhodnutím zo 14. apríla 2016 spoločnostiam Supreme povolil vykonať zaistenie pohľadávky u banky BNP Paribas v Bruseli z finančných prostriedkov uložených na viazanom účte vo výške 217 857 167 USD (približne 200 855 593 eur). Zaistenie pohľadávky u tretej osoby bolo vykonané 18. apríla 2016.
- 24 Dňa 17. marca 2017 podala organizácia SHAPE v rámci druhého konania na Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa malo zrušiť zaistenie pohľadávky u tretej osoby povolené rozhodnutím zo 14. apríla 2016, a zakázať spoločnostiam Supreme vykonať ďalšie takéto zaistenia na základe tých istých skutkových okolností. Na podporu svojich návrhov sa organizácia SHAPE odvolávala na exekučnú imunitu.
- 25 Rozhodnutím z 12. júna 2017 Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) vyhovel návrhom organizácie SHAPE.
- 26 Toto rozhodnutie potvrdil 27. júna 2017 Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch), ktorý založil svoju právomoc rozhodovať o návrhoch organizácie SHAPE na článku 35 nariadenia č. 1215/2012, ako aj na článku 705 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stanovuje, že ak holandský súd povolil zaistenie pohľadávky u tretej osoby, má právomoc ho zrušiť.
- 27 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) rozhodol, že záujem organizácie SHAPE na zachovaní exekučnej imunity prevažuje nad záujmom spoločností Supreme na vymáhaní ich pohľadávky, a nie je v rozpore s článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950.
- 28 Dňa 21. augusta 2017 podali spoločnosti Supreme proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko).
- 29 Tento súd v prvom rade uvádza, že zaistenie pohľadávky u tretej osoby, ktoré spoločnosti Supreme vykonali v Belgicku, už bolo zrušené po tom, čo belgický súd na základe dohody uzavretej medzi Belgickým kráľovstvom a Holandským kráľovstvom o územnej súdnej právomoci, konkurze a platnosti a výkone rozsudkov, arbitrážnych nálezov a úradných dokladov, podpísanej 28. marca 1925 v Bruseli (ďalej len „dvojstranná dohoda z roku 1925“), povolil výkon rozhodnutia Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) z 12. júna 2017 a rozhodnutia Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) z 27. júna 2017. Vnútroštátny súd sa však domnieva, že spoločnosti Supreme si

zachovávajú záujem na konaní, pretože Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) nielen že povolil zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ale tiež spoločnostiam Supreme zakázal, aby voči viazanému účtu znovu podnikli také kroky.

- 30 Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) ďalej spresňuje, že je povinný preskúmať *ex offo*, či má súd iného členského štátu výlučnú právomoc podľa článku 24 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012. Pred vykonaním takejto analýzy sa však vnútroštátny súd pýta, či návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý podala organizácia SHAPE, patrí do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012.
- 31 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd v prvom rade pýta, či okolnosť, že organizácia SHAPE sa v konaní o zrušení odvolávala na exekučnú imunitu, môže viesť k záveru, že konala v rámci výkonu verejnej moci, takže spor by nepatril do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012. Tento súd si tiež kladie otázku, aký vplyv môže mať na kvalifikáciu sporu ako „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 skutočnosť, že zaistenie pohľadávky u tretej osoby bolo povolené na základe pohľadávky vzniknutej zo zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom konania vo veci samej.
- 32 Za predpokladu, že by spor patril do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, sa vnútroštátny súd v druhom rade pýta, či zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby na základe povolenia súdu patrí do výlučnej právomoci týkajúcej sa výkonu rozhodnutia stanovenej v článku 24 bode 5 nariadenia č. 1215/2012. Pochybnosti tohto súdu vzbudzujú jednak skutočnosť, že výnimky zo všeobecného pravidla právomoci sa majú vykladať reštriktívne, a jednak že konania, ktoré úzko súvisia s konaním o výkone rozhodnutia, patria do pôsobnosti článku 24 bodu 5 tohto nariadenia. Tento súd sa tiež pýta na vplyv, ktorý môže mať na analýzu tejto druhej otázky okolnosť, že organizácia SHAPE sa odvolávala na exekučnú imunitu. Podľa názoru uvedeného súdu možno vychádzať z toho, že súdy členského štátu, v ktorom bolo vykonané zaistenie pohľadávky u tretej osoby proti medzinárodnej organizácii, sú v najlepšej pozícii na to, aby posúdili, či je zaistenie v rozpore s exekučnou imunitou, na ktorú sa táto organizácia odvoláva na základe zmluvy alebo medzinárodného obyčajového práva, ktoré zaväzuje tento členský štát.
- 33 Po tretie v prípade, že by exekučná imunita, na ktorú sa odvoláva organizácia SHAPE, mohla mať vplyv na uplatnenie nariadenia č. 1215/2012, sa vnútroštátny súd pýta, v akom rozsahu je súd, ktorému bola vec predložená, povinný posúdiť, či je uplatnenie tejto imunity dôvodné. Konkrétne sa pýta, ako sa v prejednávanej veci uplatní pravidlo, podľa ktorého má súd posúdiť všetky skutočnosti, ktoré má k dispozícii, vrátane námietok vznesených v tejto súvislosti odporcom.
- 34 Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. a) Má sa nariadenie [č. 1215/2012] vykladať v tom zmysle, že vec, akou je prejednávaná vec, v ktorej medzinárodná organizácia navrhuje:
- i) zrušiť zaistenie pohľadávky u tretej osoby, ktoré v inom členskom štáte vykonala protistrana, a
  - ii) uložiť protistrane zákaz opätovného zaistenia pohľadávky na základe tých istých skutkových okolností,

pričom tieto návrhy sú založené na námietke týkajúcej sa exekučnej imunity, sa má úplne alebo čiastočne považovať za občiansku alebo obchodnú vec v zmysle článku 1 ods. 1 [tohto nariadenia]?

- b) Má pre zodpovedanie prvej otázky písm. a) význam – a ak áno, aký – skutočnosť, že súd členského štátu povolil zaistenie pohľadávky z dôvodu nároku, ktorý má protistrana podľa jej názoru voči tejto medzinárodnej organizácii, ktorý je v tomto členskom štáte predmetom

konania vo veci samej a ktorý sa týka zmluvného sporu súvisiaceho s platbou za pohonné látky, ktoré boli dodané pre mierovú misiu vykonávanú medzinárodnou organizáciou prepojenou s uvedenou medzinárodnou organizáciou?

2. a) V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku písm. a) kladná: Má sa článok 24 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že v prípade, v ktorom súd členského štátu povolil zaistenie pohľadávky u tretej osoby, a toto zaistenie následne bolo vykonané v inom členskom štáte, majú súdy členského štátu, v ktorom bolo vykonané zaistenie pohľadávky u tretej osoby, výlučnú právomoc rozhodnúť o návrhu na zrušenie tohto zaistenia?
  - b) Má pre zodpovedanie druhej otázky písm. a) význam – a ak áno, aký – skutočnosť, že táto medzinárodná organizácia v rámci svojho návrhu na zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby vzniesla námietku týkajúcu sa exekučnej imunity?
3. V prípade, ak má pre zodpovedanie otázky, či ide o občiansku alebo obchodnú vec v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, resp. či ide o návrh, ktorý spadá do pôsobnosti článku 24 bodu 5 [tohto nariadenia], význam skutočnosť, že medzinárodná organizácia v rámci svojich návrhov uplatnila námietku týkajúcu sa exekučnej imunity, do akej miery je súd, ktorému bola vec predložená, povinný preskúmať, či bola táto námietka vznesená oprávnene, a platí pri tomto skúmaní pravidlo, že súd musí posúdiť všetky skutočnosti, ktoré má k dispozícii, vrátane prípadných námietok predložených protistranou, alebo iné pravidlo?“

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 35 Po prednesení návrhov generálneho advokáta organizácia SHAPE podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora požiadala o opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Na podporu svojho návrhu v podstate tvrdí, že generálny advokát v bodoch 90 a 100 až 103 svojich návrhov založil svoje posúdenie na nesprávnom výklade skutkových a právnych okolností súvisiacich s fungovaním medzinárodných organizácií.
- 36 Podľa uvedeného článku 83 Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom otvorení ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2013, Carratù, C-361/12, EU:C:2013:830, bod 18, a z 11. apríla 2019, Bosworth a Hurley, C-603/17, EU:C:2019:310, bod 17, ako aj citovanú judikatúru).
- 37 Naproti tomu ani Štatút Súdneho dvora Európskej únie, ani rokovací poriadok neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky ako odpoveď na návrhy prednesené generálnym advokátom (rozsudok z 15. februára 2017, W a V, C-499/15, EU:C:2017:118, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).
- 38 V prejednávanej veci argumentácia, ktorú organizácia SHAPE uvádza na podporu svojho návrhu na opätovné otvorenie konania, spočíva v kritike návrhov, ktoré predniesol generálny advokát v tejto veci. Vzhľadom na to, že Súdny dvor nimi nie je viazaný, nie je nevyhnutné vždy znova otvoriť ústnu časť konania, keď generálny advokát uvedie aspekt, v ktorom medzi ním a účastníkmi konania nejestvuje zhoda (rozsudok z 3. apríla 2014, Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, bod 30).
- 39 Za týchto podmienok Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta dospel k záveru, že v tomto prípade má k dispozícii všetky informácie potrebné na odpoveď na otázky položené vnútroštátnym súdom a že účastníci konania a oprávnené subjekty uvedené v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa vyjadrili ku všetkým tvrdeniam nevyhnutným na rozhodnutie prejednávanej veci.

- 40 V dôsledku toho sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 41 Organizácia SHAPE namieta neprípustnosť prvej a druhej otázky v rozsahu, v akom sa týkajú návrhu na zrušenie, a to prvej otázky písm. a) bodu i) a druhej otázky písm. a) a b) z dôvodu, že tieto sa stali hypotetickými, keďže zaistenie pohľadávky u tretej osoby nariadené na návrh spoločností Supreme už bolo rozhodnutím Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) zo 14. apríla 2016 zrušené, a to na základe rozhodnutí, ktoré vydal v prvom stupni 12. júna 2017 ten istý súd a 27. júna 2017 v odvolacom konaní Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) a ktoré boli vykonané na základe povolenia vydaného belgickým súdom podľa dvojstrannej dohody z roku 1925.
- 42 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodovať o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom v zmysle článku 267 ZFEÚ iba vtedy, pokiaľ požiadavky na obsah návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvedené v článku 94 rokovacieho poriadku nie sú splnené, alebo pokiaľ je zjavné, že výklad alebo posúdenie platnosti predpisu Únie, o ktoré žiada vnútroštátny súd, nemajú žiadny vzťah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, alebo pokiaľ ide o hypotetický problém (rozsudok zo 14. júna 2017, Online Games a i., C-685/15, EU:C:2017:452, bod 42, ako aj citovaná judikatúra).
- 43 Z okolností vo veci samej však nevyplýva, že prejudiciálne otázky týkajúce sa návrhu na zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré položil vnútroštátny súd, nemajú žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu, a to tým skôr, že prináleží výlučne tomuto súdu, aby určil hranice preskúmania, ktoré mu bolo zverené v rámci kasačného opravného prostriedku proti rozhodnutiu Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) z 27. júna 2017, ktorý potvrdil rozhodnutie Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) z 12. júna 2017, a ktorým sa vyhovel návrhu na zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby podanému organizáciou SHAPE.
- 44 V tejto súvislosti, ako uviedol aj generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, sa otázka, či holandské súdy majú medzinárodnú právomoc podľa nariadenia č. 1215/2012 rozhodnúť o tomto návrhu na zrušenie, nezdá ani hypotetická, ani zjavne bez súvislosti s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej.
- 45 Za týchto okolností treba považovať návrh na začatie prejudiciálneho konania za prípustný.

O prvej otázke

- 46 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že pod pojem „občianske a obchodné veci“ v zmysle tohto ustanovenia spadá návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súde členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu, aby dosiahla tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré bolo vykonané v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu opätovného zaistenia pohľadávky na základe tých istých skutkových okolností, a na základe ktorého sa začalo konanie prebiehajúce súčasne s konaním vo veci samej, ktoré sa týka pohľadávky vyplývajúcej z údajného nezaplatenia za pohonné látky, ktoré boli dodané pre mierovú misiu zabezpečovanú touto medzinárodnou organizáciou.

- 47 Na úvod treba pripomenúť, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 1215/2012 ruší a nahrádza nariadenie č. 44/2001, ktoré zase nahradilo Dohovor z 27. septembra 1968 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, v znení neskorších dohovorov o pristúpení nových členských štátov k tomuto dohovoru (ďalej len „Bruselský dohovor z roku 1968“), platí výklad poskytnutý Súdny dvorom vo vzťahu k ustanoveniam týchto posledných uvedených právnych nástrojov rovnako aj vo vzťahu k nariadeniu č. 1215/2012, pretože tieto ustanovenia možno kvalifikovať ako „rovnocenné“ (rozsudok z 29. júla 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, bod 23 a citovaná judikatúra).
- 48 Na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu treba rozdeliť preskúmanie prvej otázky do troch bodov a analyzovať najprv vplyv povahy návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci samej na jeho väzbu na „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, následne preskúmať kritériá stanovené judikatúrou s cieľom určiť, či návrh patrí do tej istej oblasti, a napokon posúdiť úlohu, ktorú v rámci tejto kvalifikácie zohráva výsada imunity.
- 49 Pokiaľ ide v prvom rade o vplyv povahy návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci samej na jeho väzbu na „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, treba najprv konštatovať, ako vyplýva zo skutočností uvedených v spise predloženom Súdnemu dvoru, že cieľom tohto návrhu je nariadenie predbežných opatrení na účely zachovania skutkového stavu predloženého na posúdenie súdom v rámci konania vo veci samej, ktoré sa začalo medzi tými istými účastníkmi konania. Možno sa teda domnievať, že taký návrh sa týka „predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení“ v zmysle článku 35 nariadenia č. 1215/2012 pod podmienkou, že patrí do pôsobnosti tohto nariadenia.
- 50 Z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa výkladu článku 24 Bruselského dohovoru z roku 1968, uplatniteľného na výklad rovnocenných ustanovení uvedených v článku 35 nariadenia č. 1215/2012, totiž vyplýva, že „predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení“ treba chápať ako opatrenia, ktoré sú vo veciach spadajúcich do oblasti pôsobnosti tohto nariadenia určené na zachovanie skutkového alebo právneho stavu s cieľom ochrany práv, ktorých uznanie sa navrhuje na súde s právomocou konať vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 1992, Reichert a Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, bod 34).
- 51 Pokiaľ ide ďalej o vzťah medzi konaním vo veci samej a predbežnými a ochrannými opatreniami, treba poznamenať, že účastníci konania a oprávnené subjekty, ktoré predložili Súdnemu dvoru pripomienky, sa nezhodujú v otázke, či sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia týka občianskych a obchodných vecí, a patrí tak do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012. V tejto súvislosti spoločnosti Supreme a grécka vláda v podstate tvrdili, že na určenie, či návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo veci samej patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, treba vychádzať z charakteristík konania vo veci samej, zatiaľ čo organizácia SHAPE tvrdila, že analýza sa musí týkať charakteristík, ktoré sú vlastné predbežnému a ochrannému opatreniu, o ktoré ide vo veci samej. Európska komisia, ako aj holandská a belgická vláda naopak uprednostnili analýzu práv, ktorých ochranu má predbežné a ochranné opatrenie zabezpečiť.
- 52 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora predbežnými opatreniami vrátane ochranných opatrení sa dajú chrániť veľmi rôznorodé práva, takže ich zahrnutie do pôsobnosti Bruselského dohovoru z roku 1968 sa musí určiť nie na základe ich vlastnej povahy, ale na základe povahy práv, ktorých ochranu zabezpečujú (rozsudky z 27. marca 1979, de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, bod 8, ako aj z 26. marca 1992, Reichert a Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, bod 32).
- 53 Súdny dvor takisto rozhodol, že pokiaľ sa predmet návrhu na nariadenie predbežných opatrení týka otázky patriacej do vecnej pôsobnosti Bruselského dohovoru z roku 1968, tento dohovor sa uplatní a jeho článok 24 tak môže založiť právomoc súdu rozhodujúceho o nariadení predbežných opatrení aj v prípade, ak konanie vo veci samej už bolo začaté, alebo by mohlo byť začaté, pretože predbežné

opatrenia sa prijímajú súbežne s takýmto konaním a ich cieľom je v podstate ochrana tých istých práv ako toto konanie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. novembra 1998, Van Uden, C-391/95, EU:C:1998:543, body 33 a 34).

- 54 Z tejto judikatúry, ktorá, ako bolo pripomenuté v bode 47 tohto rozsudku, je uplatniteľná na článok 35 nariadenia č. 1215/2012, vyplýva, že otázka, či predbežné a ochranné opatrenia patria do vecnej pôsobnosti tohto nariadenia, sa musí určiť nie na základe ich vlastnej povahy, ale na základe povahy práv, ktorých ochranu vo veci samej majú zabezpečiť.
- 55 Po druhé, pokiaľ ide o kritériá stanovené judikatúrou na účely určenia, či žaloba patrí pod „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, treba pripomenúť, že Súdny dvor skúmal okolnosti, ktoré charakterizujú povahu právnych vzťahov medzi účastníkmi sporu alebo predmet tohto sporu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. novembra 2002, Baten, C-271/00, EU:C:2002:656, bod 29; z 18. októbra 2011, Realchemie Nederland, C-406/09, EU:C:2011:668, bod 39, a zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 32, ako aj citovanú judikatúru), alebo alternatívne základ podanej žaloby a podmienky jej uplatnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. apríla 2013, Sapir a i., C-645/11, EU:C:2013:228, bod 34; z 12. septembra 2013, Sunico a i., C-49/12, EU:C:2013:545, bod 35, ako aj zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 56 Hoci síce niektoré spory medzi orgánom verejnej moci a osobou súkromného práva môžu patriť do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012 v prípade, že sa súdne konanie týka aktov vykonaných *iure gestionis*, neplatí to v prípade, ak verejný orgán koná v rámci výkonu verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 57 Uplatnenie právomocí orgánu verejnej moci jedným z účastníkov sporu z dôvodu, že vykonáva právomoci, ktoré presahujú rámec pravidiel uplatniteľných vo vzťahoch medzi jednotlivcami, totiž vylučuje takýto spor z „občianskych a obchodných vecí“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 58 Po tretie vzniká otázka, či skutočnosť, že sa medzinárodná organizácia odvoláva v rámci sporu na výsady vyplývajúce z exekučnej imunity, vylučuje tento spor automaticky z pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012.
- 59 Pokiaľ ide na jednej strane o zásadu obyčajového medzinárodného práva týkajúcu sa jurisdikčnej imunity štátov, treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že za súčasného stavu medzinárodnej praxe táto imunita nemá absolútnu povahu, ale je všeobecne uznaná, ak sa spor týka úkonov uskutočnených *iure imperii* v rámci výkonu zvrchovanej moci štátu. Jej uplatnenie však možno vylúčiť, ak sa prostriedok nápravy pred súdom týka úkonov, ktoré nepatria do rámca výkonu verejnej moci (rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 56 a citovaná judikatúra).
- 60 Pokiaľ ide na druhej strane o jurisdikčnú imunitu súkromnoprávných subjektov, Súdny dvor rozhodol, že nebráni uplatneniu nariadenia č. 1215/2012, ak súd, ktorému bola vec predložená, konštatuje, že takéto subjekty nevykonávali právomoci orgánu verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 58).
- 61 Túto judikatúru týkajúcu sa jurisdikčnej imunity štátov a súkromnoprávných subjektov možno uplatniť aj v prípade, keď sa medzinárodná organizácia odvoláva na výsadu vyplývajúcu z imunity bez ohľadu na otázku, či ide o jurisdikčnú alebo exekučnú imunitu. Okolnosť, že na rozdiel od jurisdikčnej imunity štátov založenej na zásade *par in parem non habet imperium* (rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 56 a citovaná judikatúra), sú imunity medzinárodných organizácií v zásade priznané zakladajúcimi zmluvami týchto organizácií, nemôže spochybniť tento výklad.

- 62 Preto, ako uviedol generálny advokát v bode 72 svojich návrhov, výsada imunity, na ktorú sa odvoláva medzinárodná organizácia na základe medzinárodného práva, automaticky nepredstavuje prekážku uplatnenia nariadenia č. 1215/2015.
- 63 V dôsledku toho na účely určenia, či spor, ktorého stranou je medzinárodná organizácia, ktorá sa odvoláva na výsadu vychádzajúcu z exekučnej imunity, patrí do vecnej pôsobnosti tohto nariadenia, treba preskúmať, či vzhľadom na kritériá uvedené v bode 55 tohto rozsudku táto organizácia vykonáva právomoci orgánu verejnej moci.
- 64 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, samotná skutočnosť, že vnútroštátny súd vyhlási, že má vzhľadom na ustanovenia nariadenia č. 1215/2012 medzinárodnú právomoc, nemá vplyv na ochranu imunity, na ktorú sa podľa medzinárodného práva odvoláva medzinárodná organizácia, ktorá je účastníkom tohto sporu.
- 65 V prejednávanej veci zo skutočností uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že cieľ zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktorého zrušenie sa požadovalo na základe návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní vo veci samej, spočíval v zabezpečení ochrany nárokov z pohľadávok, ktoré vznikli z právneho vzťahu zmluvnej povahy, a to dohôd BOA uzavretých medzi organizáciou SHAPE a spoločnosťami Supreme. Hoci sa tieto dohody týkajú dodávok pohonných látok organizácii SHAPE pre potreby vojenskej operácie riadenej NATO na účely zachovania mieru a bezpečnosti v Afganistane, zakladajú medzi účastníkmi konania vo veci samej súkromnoprávny vzťah, v rámci ktorého títo účastníci prevzali slobodne dohodnuté práva a povinnosti.
- 66 Neskoršie použitie pohonných látok organizáciou SHAPE, ktoré boli dodané v rámci plnenia dohôd BOA, nemôže mať vplyv, ako to uviedla Komisia vo svojich písomných pripomienkach a tiež generálny advokát v bode 103 svojich návrhov, na povahu tohto právneho vzťahu. Verejný účel určitých činností totiž sám osebe nepredstavuje dostatočný prvok na kvalifikáciu týchto činností ako vykonávaných *iure imperii*, keďže nezodpovedajú výkonu právomocí, ktoré presahujú rámec pravidiel uplatniteľných vo vzťahoch medzi jednotlivcami (rozsudok zo 7. mája 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 67 Pokiaľ ide o základ a podmienky výkonu podaného návrhu, treba tiež poznamenať, že konanie o zrušení zaistenia pohľadávky u tretej osoby sa vedie na vnútroštátnom súde na základe návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý je založený na všeobecnej právnej úprave, a to na článku 705 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.
- 68 Z vyššie uvedeného vyplýva, s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, že ani právny vzťah medzi účastníkmi konania o takom návrhu, ako je ten vo veci samej, ani základ a podmienky takého návrhu nenasvedčujú tomu, že ide o výkon právomocí orgánu verejnej moci v zmysle práva Únie, takže návrh tohto typu spadá pod pojem „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, a teda do pôsobnosti tohto nariadenia.
- 69 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že pod pojem „občianske a obchodné veci“ spadá návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súde členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu, aby dosiahla tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré bolo vykonané v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu opätovného zaistenia pohľadávky na základe tých istých skutkových okolností, a na základe ktorého sa začalo konanie prebiehajúce súčasne s konaním vo veci samej, ktoré sa týka pohľadávky vyplývajúcej z údajného nezaplatenia za pohonné látky, ktoré boli dodané pre mierovú misiu zabezpečovanú touto organizáciou, pokiaľ pri podaní tohto návrhu nejde o výkon právomocí orgánu verejnej moci v zmysle práva Únie, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

O druhej otázke

- 70 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 24 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súd členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu s cieľom dosiahnuť tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré sa vykonalo v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu takeého opätovného zaistenia na základe tých istých skutkových okolností, patrí do výlučnej právomoci súdu členského štátu, v ktorom sa zaistenie pohľadávky u tretej osoby vykonalo.
- 71 Zo znenia článku 24 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012 vyplýva, že v konaniach týkajúcich sa výkonu rozsudku majú výlučnú právomoc súdy členského štátu, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať, bez ohľadu na bydlisko účastníkov konania.
- 72 Podľa judikatúry Súdneho dvora patria do pôsobnosti článku 24 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012 žaloby, ktorých cieľom je získanie rozhodnutí v konaniach, ktoré sa týkajú použitia sily, donútenia alebo zabavenia hnutelného alebo nehnuteľného majetku na zabezpečenie účinného vykonania rozhodnutí a listín (rozsudok z 10. júla 2019, Reitbauer a i., C-722/17, EU:C:2019:577, bod 52).
- 73 V prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, organizácia SHAPE nespochybňuje opatrenia prijaté Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel, Belgicko) na základe dvojstrannej dohody z roku 1925 s cieľom vykonať rozhodnutie Rechtbank Limburg (súd v Limburgu) z 12. júna 2017 a rozhodnutie Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) z 27. júna 2017, ale žiada vnútroštátny súd, aby zrušil zaistenie pohľadávky u tretej osoby, o ktorom sa rozhodlo skôr v rámci konania *ex parte* na Rechtbank Limburg (súd v Limburgu), ako aj uložil zákaz opätovného zaistenia na základe tých istých skutkových okolností. Treba však konštatovať, že také konanie, o aké ide vo veci samej, ktoré sa samo osebe netýka výkonu rozsudkov v zmysle článku 24 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012, nepatrí do pôsobnosti tohto ustanovenia, a teda nepatrí do výlučnej právomoci súdov členského štátu, v ktorom bolo vykonané zaistenie pohľadávky u tretej osoby.
- 74 Okrem toho okolnosť, že taká medzinárodná organizácia, akou je SHAPE, sa na podporu svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odvoláva na exekučnú imunitu, nebráni tomu, aby súd preskúmal svoju medzinárodnú právomoc podľa nariadenia č. 1215/2012. Otázka, či imunita, na ktorú sa odvoláva medzinárodná organizácia, bráni právomoci súdu, ktorý má o takom návrhu rozhodnúť alebo prijať exekučné opatrenia voči takejto organizácii, totiž vzniká až v neskoršom štádiu po určení medzinárodnej právomoci tohto súdu.
- 75 S prihliadnutím na všetky tieto úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 24 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súd členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu s cieľom dosiahnuť tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré sa vykonalo v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu takeého opätovného zaistenia na základe tých istých skutkových okolností, nepatrí do výlučnej právomoci súdu členského štátu, v ktorom sa zaistenie pohľadávky u tretej osoby vykonalo.

O tretej otázke

- 76 Tretia otázka sa v podstate týka rozsahu preskúmania vnútroštátnym súdom, pokiaľ ide o dôvodnosť odvolávania sa na exekučnú imunitu medzinárodnej organizácie v prípade, že z odpovede na prvú a druhú otázku vyplýva, že takto uplatnená exekučná imunita je rozhodujúca na účely kvalifikácie

takého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako je ten vo veci samej, ako „občianske alebo obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, alebo na účely prípadného uplatnenia pravidla o výlučnej právomoci stanoveného v článku 24 bode 5 tohto nariadenia.

- 77 Keďže tieto otázky boli zodpovedané v tom zmysle, že odvolávanie sa na exekučnú imunitu takýto návrh automaticky nevylučuje z pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012 a nemá vplyv na kritériá určenia medzinárodnej právomoci súdu členského štátu na rozhodovanie o tomto návrhu, nie je potrebné tretiu otázku preskúmať.

O trovách

- 78 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že pod pojem „občianske a obchodné veci“ spadá návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súde členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu, aby dosiahla tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré bolo vykonané v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu opätovného zaistenia pohľadávky na základe tých istých skutkových okolností, a na základe ktorého sa začalo konanie prebiehajúce súčasne s konaním vo veci samej, ktoré sa týka pohľadávky vyplývajúcej z údajného nezaplatenia za pohonné látky, ktoré boli dodané pre mierovú misiu zabezpečovanú touto organizáciou, pokiaľ pri podaní tohto návrhu nejde o výkon právomocí orgánu verejnej moci v zmysle práva Únie, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.
2. Článok 24 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súd členského štátu, v rámci ktorého sa medzinárodná organizácia odvoláva na svoju exekučnú imunitu s cieľom dosiahnuť tak zrušenie zaistenia pohľadávky u tretej osoby, ktoré sa vykonalo v inom členskom štáte, než je štát sídla súdu, na ktorý bol návrh podaný, ako aj uloženie zákazu takého opätovného zaistenia na základe tých istých skutkových okolností, nepatrí do výlučnej právomoci súdu členského štátu, v ktorom sa zaistenie pohľadávky u tretej osoby vykonalo.

Podpisy